

[Bertel Haarder.]

stille noget. Jeg mener, man skal have et frit valg mellem arbejde og fritid. Det er farligt, hvis man kommer ind på bevidst at ville forhindre folk i at gøre en indsats, for så bliver der i hvert fald ikke nogen som helst mulighed for at få lagt alle de indsatser i den offentlige sektor, som socialdemokraterne ønsker, og som jeg godt forstår at de ønsker, men som det er svært at få råd til.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det, der kalder mig på talerstolen, er, at jeg nu har den båndafskrift, som jeg forstod at udenrigsministeren nærmest kun sådan havde lidt hånlige og lidt humoristiske bemærkninger tilovers for. I sit svar til min korte bemærkning sagde udenrigsministeren: seriøst sagt, jeg har på intet tidspunkt talt om forulempelser af rejsende. Heroverfor står en båndafskrift af Danmarks radios interview med udenrigsministeren, det er lørdag middag. Intervieweren spørger: „...men der er et andet problem, det er vore turister, der i stort tal rejser til Spanien: Er de i sikkerhed dernede“? Udenrigsministeren svarer: „Det er jo meget svært at sige. Var jeg blevet spurgt for nogle dage siden, så havde jeg ikke været i tvivl om, hvad jeg ville sige. Jeg synes ikke, man skulle tage derned. Jeg tager ikke derned, men man kan ikke sige, at de ikke var i sikkerhed.“ Nu kommer det så: „Jeg vil nok sige, at hvis man kan risikere tilbageholdelse af skibe, som vi har hørt om i dag, så kan man vel også risikere andre modtræk mod civile, og derfor vil jeg straks være mere i tvivl i dag om, hvad jeg skulle svare, men jeg tror ikke, at de er i livsfare, det er ikke det, jeg tænker på, men altså en risiko for, at deres rejse bliver generet på en eller anden måde. Det tør man da ikke afvise, sådan som denne dag er forløbet.“

Det er klart det samme som at sige, at der er forulempelser. Hvad kalder man det: man kan vel også risikere andre modtræk mod civile. Er det ikke forulempelser? At man kan genere deres rejse. Er det ikke forulempelser? Jeg beklager, at en minister ikke interesserer sig mere for båndoptagelser, end at han er i stand til at rekonstruere, hvad han selv har sagt for så få dage siden.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Hr. Rosing og hr. Thue Christiansen har i denne debat berørt nogle spørgsmål af overordentlig stor interesse vedrørende Grønlands fremtid.

Jeg vil gerne sige hr. Rosing tak for de bemærkninger, der faldt fra talerstolen her for nogle timer siden, og hvori hr. Rosing jo pegede direkte på de helt væsentlige problemer, som optager grønlænderne just nu. Hr. Rosing pegede — og det gjorde hr. Thue Christiansen jo også — på den hjemmestyrekommission, der nu er nedsat, og som forhåbentlig meget snart kommer i gang med arbejdet, hvad den skal påtage sig af arbejdsopgaver. Endvidere pegede de to talere på det styringsudvalg, som jeg har forelagt forslag om over for Grønlands landsråd til vedtagelse, og som skulle kunne indgå i en aftale imellem regeringen og landsrådet, et styringsudvalg, der skal beskæftige sig med en hel del af de problemer, som bl. a. hr. Thue Christiansen nævnedes.

Jeg vil gerne sige på den givne foranledning, at når talen falder på ressourceudviklingen i Grønland, som tilfældet har været her i dag, så må vi påregne, at den kommission, der nu skal arbejde på et bredt formuleret og af det grønlandske landsråd accepteret grundlag, vil tage sig også af disse meget vigtige spørgsmål. Det vil derfor ikke være rigtigt, synes jeg, at foregribe det, der skal foregå i hjemmestyrekommissionen på dette område. Men i relation til styringsudvalget, som er foreslået, og som i princippet er godkendt af Grønlands landsråd, vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det er jo foreslået bl. a. på anfordring fra grønlandske politikeres side under de forhandlinger, vi havde i marts måned her i København. Man havde et ønske om at få et kontrolorgan, der skulle beskæftige sig bl. a. med koncessionsudstedelserne. Det er nu således efter ordlyden af bemærkningerne til forslaget om styringsudvalget, at dette udvalg ikke bare skal have en efterløbende kontrolfunktion, men at det skal kunne være med til at diskutere og planlægge og også vedtage disse ting. Det er det, der ligger i det, og det er det, der også er behov for i de kommende 3½ år, indtil et hjemmestyre kan etableres i Grønland, at man får et organ, hvor dan-